

idet de gav Lovforslaget en saadan Affattelse, at der ikke kan være Tale om, at man kunde tænke paa at gennemføre det henede. Det var i principiel Modstrid med det Lovforslag, som enstemmigt var vedtaget her. Det vilde derfor være ret urimeligt i Øjeblikket at tage dette Lovforslag op og forsøge at faa dette Spørgsmaal løst nu, medens det derimod er paatrængende nødvendigt, at vi faar gjort noget med Hensyn til Præstegaardssyn.

Dette indrømmes i Virkeligheden og saa helt ud af Mindretallet. Mindretallet vil imidlertid have disse Konsulenter lønnet paa en anden Maade, end jeg foreslaar, og det er i Virkeligheden her, Forskellen ligger. Det vil have dem lønnet for hver enkelt Forretning. Nu kan der ikke være Tvivl om, at dette vil blive dyrere. Det vil blive ret vanskeligt at fastsætte hvert Beløb, der skal gives for de enkelte Forretninger. Man kan naturligvis sagtens sige, hvad der skal gives for at være til Stede ved et Afleveringssyn, men noget helt andet bliver det, naar der er Tale om at føre Tilsyn med en Nybygning eller større Istandsættelse. Der maa man gaa frem paa den Maade, man ellers gør, og give Honorar i Forhold til det Beløb, det drejer sig om. Saa vidt jeg ved, plejer man at give et Par Procent af denne Sum. Man vil da se, at man sikkert kommer ikke saa lidt op over den Sum, der her er Tale om. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Brorsen) gjorde opmærksom paa, hvor mange Nybygninger og hvor mange Afleveringssyn og hvor mange store Istandsættelser der havde fundet Sted i forskellige Stifter, men det ærede Medlem glemte alle de Høringer, som i Aarenes Løb har været foretagne hos de kongelige Bygningsinspektører. Man har hørt dem om adskillige Spørgsmaal, og i hvert enkelt Tilfælde skal der betales. Saa vidt jeg husker, har Bygningsinspektør Professor Kampmann været hørt omkring 50 Gange i et Aar, og vi gaar ikke til disse Høringer, som hver især koster Penge, uden at de er absolut nødvendige. I mange Tilfælde kunde vi i høj Grad ønske at høre en bygningskyndigs Mening om Sagen, men vi har undladt at gøre det. Har vi derimod saadanne faste Mænd omkring i Stifterne, vil vi naturligvis høre dem om alt, hvad der vedrører Præstegaardsbygningerne.

Og saa er der en Side af Sagen, som det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) og Mindretallet helt glemmer, og som dog har

den største Betydning. Der er for det første Optagelsen af den Protokol, som det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) udførligt omtalte, og saa er der Gennemgangen af de aarlige Udsættelser fra Provstesynet. Det er af den største Betydning, at man faar en samlet Oversigt over disse Udsættelser, saa at man har et Grundlag for at bestemme, hvad der nu skal foretages, og altsaa har Mulighed for at lægge et Aars-Budget, der hviler paa et solidt Grundlag. Jeg er ikke i Tvivl om, at det Forslag, som stilles af det ærede Medlem fra Ribe og hans Meningsfæller, hvis man virkelig skal have Nytte af det, vil blive fuldt saa dyrt som det Forslag, der er stillet af mig. Der bliver efter mit Forslag ikke Tale om et anlægs Beløb paa Finansloven. Naar det ved Lov er fastsat, at det er 25,000 Kr., kan der kun blive Spørgsmaal om 25,000 Kr. Naar Mindretallet fremhæver, at der her foreslaas 7 nye Embedsstillinger, kan jeg med samme Ret, som ogsaa det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) gjorde opmærksom paa, sige, at de autoriserede Haandværkere, som Mindretallet ønsker rundt omkring i Stifterne, er Embedsmænd, og efter min Mening vil de blive dyrere end de af mig foreslaaede.

Men jeg kommer saa til selve Ændringsforslaget, og jeg maa sige, at dettes Form og Indhold underer mig endog i ikke ringe Grad. Efter dette vilde det blive en kummerlig Stilling, Kirkeministeren og jeg kan føje til, Bevillingsmyndigheden vilde komme til at indtage. Kirkeministeren faar Lov til at autorisere disse bygningskyndige Mænd efter Indstilling fra Stiftsøvrigheden. Det er en meget beskeden Opgave, man giver Kirkeministeren i denne Forbindelse. Men værre bliver det, naar der bliver Tale om Bevillingsmyndigheden. Der hedder det i Ændringsforslaget, at de Honorarer, som disse bygningskyndige Mænd skal modtage for de enkelte Forretninger, fastsættes af Stiftsøvrighederne, og jeg ved for øvrigt ikke, hvorfor der føjes til: med Kirkeministerens Approbation. Naar det dog er Stiftsøvrigheden, der fastsætter det, er dermed Sagen afgjort, og saa har Bevillingsmyndigheden at rette sig herefter, idet den skal vedtage, hvad Stiftsøvrighederne har fastsat. Jeg synes, man der giver Bevillingsmyndigheden en Stilling, som ikke er helt passende.

Jeg maa bestemt fraraade at vedtage Mindretallets Ændringsforslag og vil der-